

1 תלמוד ירושלמי מסכת ראש השנה דף ז/ב

ר' חמא בי ר' חנינה ור' הושעיה חד אמר אי זו אומה כאומה הזאת בנוהג שבעולם אדם יודע שיש לו דין לובש שחורים ומתעטף שחורים ומגדל זקנו שאינו יודע היאך דינו יוצא אבל ישראל אינן כן אלא לובשים לבנים ומתעטפן לבנים ומגלחין זקנם ואוכלין ושותין ושמחים יודעין שהקב"ה עושה להן ניסים.

2 ילקוט שמעוני ויקרא - פרק כג - רמז תרנג

אמר רבי אליעזר בר מרוס למה אנו עושין סוכה אחר יום הכפורים [לומר לך שכן] אתה מוצא בראש השנה יושב הקדוש ברוך הוא בדין על באי העולם וביום הכפורים הוא חותם את הידן שמא יצא דינן של ישראל לגלות ועל ידי כן עשוין סוכה וגולין מבתיהן לסוכה והקדוש ברוך הוא מעלה עליהן כאלו גלו לבבל

3 תלמוד בבלי מסכת סוכה דף כז/ב ; ילקוט שמעוני דברים - פרק טז - רמז תתקנ

וחכמים אומרים אף על פי שאמרו אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון כלולכו של חבירו אבל יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו דכתיב כל האזרח בישראל ישבו בסוכת מלמד שכל ישראל ראויים לישוב בסוכה

4 זוהר חלק ג דף קג/א

ועל דא כתיב כל האזרח בישראל ישבו בסוכות כל מאן דאיהו משרשא וגזעא קדישא דישאל ישבו בסוכות תחות צלא דמהימנותא. ומאן דליתיה מגזעא ושרשא קדישא דישאל לא יתיב בהו ויפוק גרמיה מתחות צלא דמהימנותא.

5 ספר תהילים פרק טז

(יא) תודיעני ארץ חיים שבע שְׁמַחֹת אֶת פְּנֵיךָ נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נָצַח :

6 מדרש רבה ויקרא פרשה ל פסקה ב

א"ר אבין משל לשנים שנכנסו אצל הדיין ולית אנן ידעין מאן הוא נוצח אלא מאן דנסב באיין בידיה אנן ידעין דהוא נצוחיין כך ישראל ואומות העולם באין ומקטרגים לפני הקב"ה בר"ה ולית אנן ידעין מאן נצח אלא במה שישאל יוצאין מלפני הקב"ה ולולביהן ואתרוגיהן בידן אנו יודעין דישאל אינון נצוחיין לפיכך משה מזהיר לישראל ואומר להם ולקחתם לכם ביום הראשון:

7 ילקוט שמעוני תהלים - פרק טז - רמז תרע

דבר אחר ארץ חיים אלו עשרת ימי תשובה, מהו נעימות בימינך נצח, אמר רבי אבהו זה הלולב שהוא כמי שהוא נוצח ונוטל בימין, בנוהג שבעולם (שני הנדיוסים באין באפרוס) [הנדרמין רצין בהדרמוס] מי נוטל (בימין) [לולבא] מי שהוא נוצח, כך בה"ה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון אף ישראל עומדין לפניו בדין ועו"א אומרים אנו זכינו ונצחנו בדין ואין אדם יודע מי נצח אם ישראל אם עו"א עבר ר"ה וכל ישראל באים ביו"כ ומתענין ומתעטפין לבנים, עבר יו"כ ואין אדם יודע למי נמחלו עונותיו אם לישראל אם לעובדי אלילים, כיון שהגיע יו"ט ראשון של חג כל ישראל יוצאין הקטנים והגדולים ולולביהן בידיהם מיד הכל יודעין שנצחו ישראל בדין ונמחלו עונותיהם שנאמר נצח ישראל וגו', והוא שדוד אמר לישראל קיימתם מצות לולב שנקרא נעים שנאמר נעימות בימינך נצח הרי מבושרים אתם שנצחתם לעובדי אלילים.

8 ילקוט שמעוני ויקרא - פרק כג - רמז תרנא

דבר אחר פרי עץ הדר אלו ישראל. מה אתרוג זה יש בו ריח ויש בו אוכל. כך ישראל יש בהן אדם שהן בעלי תורה ובעלי מעשים טובים. כפות תמרים אלו ישראל. מה תמרה זו יש בה אוכל ואין בה ריח. כך ישראל יש בהן בעלי תורה ואין בהן מעשים [טובים] וענף עץ עבות אלו ישראל. מה הדס הזה יש בו ריח ואין בו אוכל. כך ישראל יש בהם בני אדם שיש בידיהם מעשים טובים ואין בהן תורה. וערבי נחל אלו ישראל, מה ערבה זו אין בה [לא] טעם ולא ריח, כך ישראל יש בהן בני אדם שאינם לא בעלי תורה ולא בעלי מעשים, אמר הקדוש ברוך הוא לאבדן אי אפשר אלא יעשו כולן אגודה אחת והן מכפרין אלו על אלו, לפיכך משה מזהיר את ישראל ואומר להם ולקחתם לכם.

9 תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כד/ב

משנה האומר יברכוך טובים הרי זו דרך המינות

רש"י מגילה דף כה/א

יברכוך טובים הרי זה דרך מינות - שאינו כולל רשעים בשבחו של מקום, וחכמים למדו (כריתות ו, ב) מחלבנה שריחה רע ומנאה הכתוב בין סממני הקטורת, שמצריכן הכתוב בהרצאתן להיותן באגודה אחת:

10 תלמוד בבלי מסכת כריתות דף ו/ב

א"ר שמעון חסידא כל תענית שאין בה מפושעי ישראל אינה תענית שהרי חלבנה ריחה רע ומנאה הכתוב עם סממני קטרת

11 תלמוד בבלי מסכת שבת דף פט/א

אף מלאך המות מסר לו דבר שנאמר ויתן את הקטורת וכפר על העם ואומר ויעמוד בין המתים ובין החיים וגו' אי לאו דאמר ליה מי הוה ידע: